

ORMAN VE İNSAN

Y I L : 4

S A Y I : 17

AĞUSTOS 1978

Yaşasın Ekonomik, Demokratik Mücadelemiz

„Toplumsal Anlaşma,, Emperyalizmin Emekçi Halkımıza Bir Saldırısıdır...

TEKNİK ORMANCILAR DERNEĞİ YAYIN ORGANIDIR
ORMAN VE İNSAN SENİN DERGİDİR, OKUYALIM, OKUTALIM

ORMAN VE İNSAN

Y I L : 4

S A Y I : 17

AĞUSTOS 1978

ORMAN ve İNSAN DERGİSİ

●
Teknik Ormancılar Derneği
Yayın Organı Sahibi :
ALPARSLAN ALTUĞ

●
Yayın Kolu Bakanı :
MEHMET HASDOĞRU

Yazı İşlerini Yönetenler :
REMZİ ŞAKAR
KÂMİL TARAKÇI
İSMAİL ÇAR

●
Abone Şekli
Her Sayı 15 TL. olup
6 Aylık 90 TL.
12 Aylık 180 TL. dir.

●
Müracaat Yeri :
Teknik Ormancılar Derneği
Tuna Cad. No. 5
Tel : 17 59 32
Yenişehir — Ankara

●
Banka Hesap No :
T.C. Ziraat Bankası Yenişehir Şb.
Ankara
630/25577 No.lu Hesap

●
Posta Çekleri Merkezi
Hesap No. : 10095524
Samanpazarı/Ankara

●
Basıldığı Yer :
DEMİRCİOĞLU Matbaacılık ve
Matbaa İşletmeciliği
Türk - İş Psj. 2 Bayındır Sk.
Tel, 17 30 51 - ANKARA

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
Çağrı...	1
Yan Ödeme Kararnamesi Çıktı ...	2 — 6
Orman Bakanlığında Ecevit'e Brifing Verildi — Orman Bakanı Vecdi İlhan Meslekî Örgütlerimizi Ziyaret Etti — Ormancılık Yüksek Danışma Kurulu Toplantısı Ertelendi ...	7
Orman Bakanlığında ...	8
Alınan Kadrolar Yeterli Değildir ...	9
Üyelerimizin Kadrolar ve Yan Ödemeler Konusundaki Tepkileri Sürüyor ...	10
Üyelerimiz Üzerindeki Anti - Demokratik Baskılar Değişik Biçimlerde Sürdürülüyor ...	11
Mehmet Benzer'in Duruşması 19 Eylül'de - Üyelerimizin Dikkatine	12
4 Meslekî Örgüt İsparta'da ve Bolu'da Bölge Toplantısı Yaptı ...	13 - 16
Sınıf İşbirliğini Kimler Savunuyor / Şerafettin Çınar ...	17 - 19
«Toplumsal Anlaşma» / Remzi Şakar ...	20 - 21
Öğreti ve Kavramlar / İsmail Çar ...	22 - 24

ORMAN ve İNSAN Dergisinde yayınlanan yazı, resim, karikatür ve şiirlerin her türlü sorumluluğu eser sahibine aittir. Gelen yazı ve resimler neşredilsin, edilmesin iade edilmez.

ÇAĞRI...

8 Nisan 1978 de Yönetime gelen arkadaşların, bu zamana kadar yapmış ve ya yapmamış oldukları işlerin bir değerlendirilmesi ve eleştirisi **7 Ekim 1978 Cumartesi günü saat 15.00 de Dernek Genel Merkezinde yapılacaktır.**

Tüm Ekonomik sorunlarımızın halledilmesi konusunda çeşitli vaatlerle iş başına gelenler tarafından bu güne kadar avutulmuş, uyutulmuş bulunuyoruz.

Hayat PAHALILIĞININ alabildiğine y ü k s e l d i ğ i, SORUNLARIMIZIN katmerleştiği bir dönemde konuların enine boyuna tartışılması, bu güne kadar yanlış ve yetersiz olan çalışmaların bir değerlendirilmesinin yapılması zorunlu hale gelmiştir. En acil Ekonomik ve Demokratik taleplerimizin doğru tesbiti ile ve bunların çözümlenmesinde izlenecek ilkeli bir mücadele platformunun hazırlanması toplantımızın ana amacını teşkil edecektir.

Tüm Orman Teknikeri arkadaşların, özellikle Ankara Orman Bölge Baş Müdürlüğü ve civarında çalışan üyelerimizin toplantıya katılmaları önemle rica olunur...

İsmail ÇAR

**Teknik Ormancılar Derneği
Ankara Bölge Baş Temsilcisi**

Bölge toplantısında görüşülecek, tartışılacak ve eleştirilecek... konular şunlardır.

1 — Yan ödemeler, Kadro ve terfiler ve tayinler konusunda yapılmış, yapılmamış ve yapılması gereken girişimler...

2 — Tüm Teknikerlerin yüksek okul mezunu sayılmasına karşın, Orman Teknikerlerinin karar dışı bırakılması nedenleri, yapılması gerekenler ve öneriler...

3 — Yönetim Kuruluna işlerlik kazandırılması için izlenmesi gereken yöntem ve öneriler...

4 — Bu güne dek Ekonomik ve Demokratik haklarımız doğrultusunda Derneğimiz ne yapmıştır, ne yapması gerekir? Pasiflik ve suskunluk nereye götürecektir? Yönetim Kurulunun bu güne kadar yapmış olduğu çalışmaların genel bir değerlendirmesi...

Mücadeemizin güçlü olabilmesi bakımından, tüm üye arkadaşların Toplantıya en geniş katılımın sağlanması için çaba göstermesi ve görüşülecek konulara hazırlıklı olması rica olunur.

Saygılarımla...

ORMAN TEKNİKERLERİ, YÜKSEK OKUL MEZUNU SAYILMALIDIR!..

YAN ÖDEME KARARNAMESİ ÇIKTI

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu ile aynı kanunun ek geçici 9. maddesi kapsamına giren kurumlardan aylık alanlara, 1978 yılı içinde hangi görevler için ne miktarda iş güclüğü, iş riski teminindeki güçlük zammı ile mali sorumluluk tazminatı verileceğini belirleyen kararname Bakanlar Kurulu'na onaylanmış ve 9 Ağustos 1978 gün ve 163/2 sayılı resmi gazetede yayınlanarak yürürlüğe sokulmuştur.

Henüz Orman Bakanlığı yetkililerinin kararname hükümlerini nasıl yorumladığı ve pratikte nasıl uygulanacağı belirlenme-

miştir. Ancak biz son derece güç yaşam koşulları içinde yaşıyor ve her geçen gün sefa'ete bir adım daha itilen Orman Bakanlığı bünyesinde çalışan memurlar (muhafaza memuru, katip, desinatör, orman mühendisi, orman teknikeri v.b.) için kararnamede ne miktarda yan ödeme tesbit edildiği konusunu yorumlamaya çalışacağız. Ancak hemen şunu belirtelim Orman Bakanlığı yetkililerinin yorum ve pratikteki uygulamaları değişebilir. (Geçen seneki yan ödeme kararnamesi ve uygulaması hatırlansın.)

Öncelikli Yöre ve Büyük Proje'ye Girmiyen Yerlerde Çalışan Orman Teknikerleri İçin :

	İş güclüğü	Temininde güçlük	Toplam
a) Büroda çalışanlar	200	400	600 X 4 = 2400
b) Fabrika, atelye, laboratuvar, belediye sınırları içindeki şantiye, işletmede	275	400	675 X 4 = 2700
c) Maden, arazi, belediye sınırları dışındaki şantiye, işletmede	350	400	750 X 4 = 3000

Not :

— Teminindeki güçlük zammına ilişkin «Kurumlarınca tesbit olunan kriterlere göre teminindeki güçlük zammı ödenebilir» hükmü getirilmiştir.

— Teknik Hizmetler sınıfının «2 — (1) nci sırada sayılanlardan müdür, şef, amir, uzman, kontrolör görevini yürütenlere ayrıca (50) puan iş güclüğü zammı ödenir» hükmüne göre orman bölge şefi, kadastro ekip şefi, milli parklar bölge şefi, yol etüd şefi v.b. ile eğitim merkezi müdürü v.b. görevlerde çalışan orman teknikerlerine 50 X 4 = 200 TL iş güclüğü zammı ödemesi gerekir.

— Teknik Hizmetler sınıfının

«Not : a) Radyoaktif ve zehirli maddelerle çalışanlar ile açık maden sahalarında kuvvet santrallerinde ve vardiyalı işlerde sürekli olarak çalışanlara ayrıca (125) puana kadar, iş riski zammı verilebilir» hükmünden hasere mücadelede çalışanlar yararlandırılabilir.

«Yurt Kalkınmasında Önemi, Önceliği veya İvediliği Devlet Planlama Teşkilâtınca Kabul Edilen Büyük Yatırım Projelerinin Gerçekleşmesinde Filler Çalışanlara 800 Puan Teminindeki Güçlük Zammı Ödenebilir. Ancak Bu Bende Göre Yapılacak Ödemelerden Faydalanan Personel Adayı Yukarıda Kariyerleri Belirtilen Her Bir Gurubuna Ait Sayıların % 10'unu Geçmemek Üzere İlgili Bakanın Onayı İle Tesbit Edilir» Hükmüne Göre Orman Teknikerleri İçin :

	İş gücüğü	Temininde güçlük	Toplam
a) büroda	200	800	1000 X 4 = 4000
b) be ediy e iç i	275	800	1075 X 4 = 4300
c) be ediy e dış ı, arazi	350	800	1150 X 4 = 4600

— 50 X 4 = 200 TL iş gücüğü zamm ı bu b ö l ü m d e d e ö d e n m e s i g e r e k i r .

«Teknik Hizmetler Sınıfına Dahil Personelden 1978 Yılı Programında Yer Alan Öncelikli Yerlerde Görev Yapanlara İlgili Bölümlerinde Gösterilen Temininde Güçlük

Zamlarına İlgili Bakan Orayı ile % 5) Nispetine Kaçır İlave Yapılabilir.» Hükmüne Göre Orman Teknikerleri İçin :

	İş gücüğü	Temininde güçlük	Toplam
a) büro	200	400 + 200	800 X 4 = 3200
b) belediye sın. iç i	275	400 + 200	875 X 4 = 3400
c) belediye sın. dış ı, arazi	350	400 + 200	950 X 4 = 3800

— 50 X 4 = 200 TL iş gücüğü zamm ı bu b ö l ü m d e d e ö d e n m e s i g e r e k i r .

Önce İxli Yöre ve Büyük Projeye Girmeyen Yerlerde Çalışan Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

	İş gücüğü	Temininde güçlük	Toplam
a) Büro	225	650	875 X 4 = 3500
b) Belediye sın. iç i	325	650	975 X 4 = 3900
c) Belediye sın. dış ı, arazi	425	650	1075 X 4 = 4300

Not : Temininde güçlük zammına ilişkin «Kurumlarınca tesbit olunan kı r t e r l e r e göre temininde güçlük zamm ı ö d e n e b i l i r . » hükmü getirilmiştir.

— Teknik Hizmet'ler Bölümünün 1 — 2

Maddesinde belirtilen Görevlerde (Şef , uzman, müdür yardımcısı, grup amiri, uzman yardımcısı, amir, eksper, şube müdürü) çalışan orman mühendisleri için :

	İş gücüğü	Temininde güçlük	Toplam
a) büro	300	650	950 X 4 = 3700
b) be'ediy e sın. iç i	400	650	1050 X 4 = 4200
c) belediye sın. dış ı, arazi	500	650	1150 X 4 = 4600

— 1 — 3 Maddesi Hükmünde Belirtilen Fen Heyeti Müdürü, İşletme Müdürü, Tesis Müdürü, Fabrika Müdürü, Kıs m Müdürü, Müessese Müdürü, müdür, (Bakanlıkların ve Genel Müdürlüklerin İllerdeki Üni-

telerinin Başındaki Yöneticiler) Başmühendis, şef - uzman, müşavir, Başkan (Bölüm, Gurup) Görevlerinde Çalışan Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

	İş gücüğü	Teminindeki güçlük	Toplam
a) büro	350	650	1000 X 4 = 4000
b) belediye sın. iç i	450	650	1100 X 4 = 4400
c) belediye sın. dış ı, arazi	575	650	1225 X 4 = 4900

— 1 - 4 Maddesinde Belirtilen Müstakil Araştırma Enstitüsü ve Müstakil Laboratuvarın

	İş gücüğü	Temininde güçlük	Toplam
a) müdür	600	650	1250 X 4 = 5000
b) müdür yardımcısı	500	650	1150 X 4 = 4600

«Yurt Kalkınmasında Önemi, Önceliği, Veya İvediliği Devlet Planlama Teşkilâtınca Kabul Edilen Büyük Yatırım Projelerinin Gerçekleşmesinde Fiilen Çalışanlara» 1125 TL. ye Kadar «Temininde Güçlük Zammı Ödenebilir. Ancak Bu Banda Göre Yapılacak

	İş güclüğü
a) büro	225
b) belediye sın. içi	325
c) belediye sın. dışı, arazi.	425

— Teknik Hizmetler Bölümünün 1-2 Maddesinde Belirtilen Görevlerde «Şef, Uzman, Müdür Yardımcısı, Gurup Amir, Uzman Yardımcısı, Amir, Ekspert, Şube Müdürü» ve «Yurt Kalkınmasında Önemi,

	İş güclüğü
a) büro	300
b) belediye sın. içi	400
c) belediye sın. dışı, arazi.	500

— 1 - 3 Maddesinde belirtilen Görevlerde «Fen Heyeti Müdürü, İşletme Müdürü, müdür (Bakanlıkların ve Genel Müdürlüklerin illerdeki Ünitelerinin Başındaki Yöneticiler) Başmühendis, Şef - Uzman, Müşavir, Başkan (Bölüm, Gurup)» ve «Yurt

	İş güclüğü
a) büro	350
b) belediye sın. içi	450
c) belediye sın. dışı, arazi.	575

— 1 - 4 Maddesinde Belirtilen Müstakil Araştırma Enstitüsü ve Müstakil Laboratuvarın müdürü veya Müdür muavini olupta «Yurt Kalkınmasında Önemi, Önceliği veya

	İş güclüğü
a) müdür	600
b) müdür yardımcısı	500

«Teknik Hizmetler Sınıfına Dahil Personelden 1978 Yılı Programında Yer Alan Öncelikli Yörelere Görev Yapanlara İlgili Bölümlerinde Gösterilen Temininde Güç-

Ödemelerden Fayda'lanacak Personel Adedi Yukarıda Kariyerleri Belirtilen Her Bir Gurubuna Ait Sayılarının % 10 unu Geçmemek Üzere İlgili Bakanın Onayı İle Tesbit Edilir» Hükmüne Göre Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

Temininde güçlük	Toplam
1125	1350 X 4 = 5400
1125	1450 X 4 = 5800
1125	1550 X 4 = 6200

Önceliği veya İvediliği Devlet Planlama Teşkilâtınca Kabul Edilen Büyük Yatırım Projelerinin Gerçekleşmesinde Fiilen Çalışan» Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

Temininde güçlük	Toplam
1125	1425 X 4 = 5700
1125	1525 X 4 = 6100
1125	1625 X 4 = 6500

Kalkınmasında Önemi, Önceliği, Veya İvediliği Devlet Planlama Teşkilâtınca Kabul Edilen Büyük Yatırım Projelerinin Gerçekleşmesinde Çalışan» Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

Temininde güçlük	Toplam
1125	1475 X 4 = 5900
1125	1575 X 4 = 6300
1125	1700 X 4 = 6800

İvediliği» Olan Büyük Yatırım Projelerinin Gerçekleşmesinde Çalışan Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

Temininde güçlük	Toplam
1125	1725 X 4 = 6900
1125	1625 X 4 = 6500

lük Zamlarına İlgili Bakanın Onayı İle % 50 Nispetine Kadar İlave Yapılabilir» Hükmüne Göre Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

	İş gücü	Temininde güçlük	Toplam
a) büro	225	650 + 325	1200 X 4 = 4800
b) belediye sın. içi	325	650 + 325	1300 X 4 = 5200
c) belediye sın. dışı, arazi.	425	650 + 325	1400 X 4 = 5600

— Teknik Hizmetler Sınıfının 1 - 2 Maddesinde Belirtilen Görevlerde ve 1978 Yılı Programında Yer Alan Öncelikli Yörelere

Görev Yapan Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

	İş gücü	Temininde güçlük	Toplam
a) büro	300	650 + 325	1275 X 4 = 5100
b) belediye sın. içi	400	650 + 325	1375 X 4 = 5500
c) belediye sın. dışı, arazi.	500	650 + 325	1475 X 4 = 5900

— Teknik Hizmetler Bölümü 1 - 3 Maddesinde Belirtilen Görevlerde ve Öncelikli

Yörelere Görev Yapan Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

	İş gücü	Temininde güçlük	Toplam
a) büro	350	650 + 325	1325 X 4 = 5300
b) belediye sın. içi	450	650 + 325	1425 X 4 = 5700
c) belediye sın. dışı, arazi	575	650 + 325	1550 X 4 = 6200

— 1 - 4 Maddesinde belirtilen Müstakil Araştırma Enstitüsü ve Müstakil Laboratuvarın Müdürü veya Müdür Muavini Olupta

Öncelikli Yörelere Görev Yapan Orman Yüksek Mühendisleri İçin :

	İş gücü	Temininde güçlük	Toplam
a) müdür	600	650 + 325	1575 X 4 = 6300
b) müdür muavini	500	650 + 325	1475 X 4 = 5900

	İş gücü	Temininde güçlük	Toplam
Bakanlık Müsteşarı İçin	675	675 + 650	2000 X 4 = 8000
Orman Muhafaza Memuru			
Orman depo memuru için	225	—	225 X 4 = 900
Katip, Mutemetler için	225	—	225 X 4 = 900
Ağaçlandırma memuru (fidancı), Taksatör	200	—	200 X 4 = 800

Hatırlanacağı gibi Derneğimiz 17. Dönem Yönetim Kurulu göreve geldikten hemen sonra yan ödemeler konusunda görüş ve önerilerini, Orman Bakanına, Orman Bakanlığına bağlı Genel Müdürlere, diğer Bakanlara ve ilercisi olarak bilinen bazı milletvekillerine gerek sözü gerekse yazılı olarak iletmiş ve bunu yayın organında da yayınlamıştı. Bu konudaki görüş ve önerilerimiz kısaca şöyle idi: Bu güne kadar

çıkartılan ve uygulamaya sokulan yan ödeme kararnameleleri bir avuç bürokrat dışında genel olarak tüm memurların sorunlarına hiç bir çözüm getirici nitelikte değildir. Ekonomik buhranın yükünü Emekçi yığınların sırtına yüklenmesinin ve kafa emekçileri olan memurların sömürülmesinin bir aracı haline getirilen yan ödemeler, memurların içinde bulunduğu güç yaşam koşulları ve hayat pahalılığı göz önünde tu-

tulmadan, hazırlanmıştır. Üstelik işçi memur ayırımında olduğu gibi, memurlar arasında da yaratılan suni ayrıcalıklar, yan ödemelerle körüklenmiştir. Kâtip, desiatör, mühendis muavini, tekniker, yüksek mühendis, v.b. memurlara farklı farklı yan ödemeler verilmesi, puvanlamada aralarında uçurum yaratılması (örneğin 1977 yılında çıkarılan kararname ile odacılık görevinde çalışan bir memura 600 T.L. yan ödeme verilirken, bir müsteshara 7200 T.L. verilmesi, sanki odacının midesi müstesharinkinden 14 defa daha küçükmüş gibi.) Aynı işi yapanlara ünvanlarına bakılarak, farklı ödemelerde bulunulması (Örneğin, 1977'de çıkan kararnameye göre, bölge Şefliği Orman Kadastro Ekip Başkanlığı ve üyeliği, Yol etüt Aplikasyon şefliği v.b. görevlere Orman Teknikeri yapıyor ise 2900 T.L., Orman Mühendisi yapıyor ise 4900 T.L. yan ödeme verilmesi.) Tüm memurlar arasında ayrıcalıklara, haksızlıklara yol açmış tepkiler doğurmuştur.

Bu nedenle :

- Eşit işe eşit ücret ilkesi benimsenerek, aynı görevi yürütenler arasında ayrıcalık yaratan yan ödeme uygulamasına son verilmelidir.
- Yan ödemelerin miktarı, artan hayat pahalılığı ve memurların içinde bulunduğu güç yaşam koşulları göz önünde tutularak artırılmalıdır.
- Yan ödemelerin miktarı arasındaki uçurumlar kaldırılmalıdır.
- Yan ödemelerden vergi alınmamalıdır.

Bu görüş ve önerilerimizden başta Orman Bakanı ve diğer Bakanlar ile bazı milletvekilleriden aldığımız yanıt genel olarak şöyle idi; Haklısınız, Genel olarak memurların ve özel olarak Orman Teknikerlerin sorunlarını biliyoruz, çözümü için her türlü o'anağı kullanacağız, seferber olacağız, bu konuda bize yardımlarınız büyük değer taşıyacaktır. Zaten bizim parti proğ. amında

ve Hükümet programında memurlara yönelik alacağımız tedbirler açıklandı. Buna göre «Eşit işe eşit ücret» ilkesi uygulanacaktır.

Aradan iki ay kadar geçti ve yan ödeme kararnamesi resmi gazete'de açıklandı. İncelediği zaman kolayca anlaşılacağı gibi, Faşist M.C. nin hükümet olduğu yıllarda çıkarılan kararname'leri hiç aratmıyor. Onlar bu uygulamayı açıktan açığa ve memurlara meydan okuyarak yapıyorlardı. Bu günküler ise memurları tailed sözlerle vaatlerle uyutmağa çalışarak yapıyorlar. Yani iki uygulama arasında sadece biçimsel yönde farklılık var. Amaç ve sonuçları aynı.

Genel olarak memurların, onun bir parçası olan biz Orman Teknikerlerinin hızla artan hayat pahalılığına, enflasyona, güç yaşam koşullarına karşın, yan ödemelerinin hiç artırılmaması veya yok denecek kadar az artırılması, al m gücünün düşürülmesi ve her geçen gün daha çok yoksulluğa ve sefalete itilmesinin amacı Ülkemizi o veya bu ölçüde hegemonyası altına almış çeşitli emperyalistler ve onların ülkemizdeki uzantısı egemen sınıfları içine düştüğü buhrandan kurtarmaktır. İşçi ücretlerinin «Top'lumsal anlaşma»'larla dondurulması, küçük üreticilerin ürettikleri mallara son derece düşük taban fiyatı te'ebiti, emekçi halk üzerine ağır vergilerin bindirilmeside bu amaca yöneliktir.

Yan ödeme kararnamesi kamu kesiminde çalışan memurlara yönelik bir «Top'lumsal anlaşma»'dır. Nasılki faşist veya sözde ilerici esasta gerici sendika yöneticileri, işçi sınıfını temsilen değilde efendilerini temsilen yine efendileri ile anlaşmışsa, Hükümette memurların isteği ve kararı dışında, burjuvalar ve toprak ağaları ile anlaşmıştır. Açıktrki bu anlaşma'lar çıkarları birbirine zıt iki taraf arasında değil, bir tarafın kendi içinde anlaşmasıdır.

YAN ÖDEMELER KALDIRILMALI, TEK EİR ÜCRET SİSTEMİ GETİRİLMELİDİR...

ORMAN BAKANLIĞINDA ECEVİT'E BR FİNG VERİLDİ.

18.8.1978 günü, Başbakan Bülent Ecevit'e ormancılık konularında bilgi verildi. Önceleri basına açık olarak yapılan toplantı, daha sonra basına kapalı olarak yapıldı.

Ecevit: «Orman köylüsünü kalkındırmadan, ormanların korunamıya ağına» söyledi. Basına kapalı olarak devam edilen bölümde, tahminimize göre A.B.D. Emperyalizminin parasal örgütlerinden olan Dünya Bankası ile, yapılan proje anlaşmaları hakkında Ecevit'te onayı alındı. Böylece Ul-

kemizin doğal kaynakları, Orman varlığımızın Emperyalizme, peşkeş çekilmesine bu günkü yönetimde razı oldu. Yurtseverlerin, demokratların tüm ilericilerin bu emperyalist proje dayatmalarına karşı çıkacağını bildikleri için tüm bunlar Orman emekçilerinden gizleniyor, halktan gizleniyor. Bizler Ormancılık alanındaki Emperyalist yağma ile mücadele ederken, Onunla uzlaşan Reformizme karşıda kararlı bir şekilde mücadelemizi sürdüreceğiz.

ORMAN BAKANI VECDİ İLHAN MESLEKİ ÖRGÜTLERİMİZİ ZİYARET ETTİ.

Diğer mesleki Demokratik örgütleri ve Derneğimizi ziyaret eden Vecdi İlhan, ormancılık kesimindeki fazla örgütlenmeden yakındı (!) Fakültelerde okutulan çoğu derslerin gereksiz olduğunda ileri sürerek, «Ormancılığımızın iki temel ilkesi, Ormanları korumak ve Ormanları çoğaltmaktır» dedi. Ve bu günkü Ormancılık politikasının bu ilkeleri yok ettiğini söyledi.

Kendisine «Sizin döneminizde de aynı Ormancılık politikasının uygulanmasının devam ettiğini, daha da kötüsü Dünya Bankası ile imzaladığınız özellikle Kuzey Anadolu ormancılık projesinin, Ormanlarımızı daha çok tahrip edeceği» sorulduğunda, Bu anlaşmanın kendi dönemlerinde yapılmadığını ve projenin mahsurlarında orta-

dan kaldırdıklarını söyleyerek «Dünya Bankası şartlarımızı kabul etti» demiştir. «Maddemki projenin dahsurları ortadan kaldırılmış, o halde meslek tabanında tartışmaya açılmalıdır» sorusunu ise politikacı tavrı ile cevapsız geçiştirmiştir.

Ayrıca Orman Teknikerlerinin, beceri ve yeteneğine göre yükselme olanağı sağlanmalı, yetki ve sorumlulukları belirlenmeli, genel tamamlayıcı öğretim gömeleri gerektiğini söyleyerek bizlerin sorunlarına da değinen Bakan, «Toplantılar yapın, Panel düzenleyin, Bende yararlanırım, Ancak bu toplantılar siyasi toplantı olamaz, çünkü memura siyaset yasaklanmıştır» dedi. Orman Bakanı ziyaretini «SİYASETİ SİYASET ADAMI YAPAR» diyerek tamamladı.

ORMANCILIK YÜKSEK DANIŞMA KURULU TOPLANTISI ERTELENDİ

11 - 17 Eylül 1978 tarihlerinde yapılacağı açıklanan, toplantı Orman Bakanlığıca, 9 - 14 Ekim 1978 tarihlerine ertelenmiştir. Toplantının gündeminde her hangi bir değişiklik yapılmamıştır.

Bilindiği gibi, bu toplantıda, Ormancılık

ana sorunları tartışılacak ve bir takımı kararlar alınacaktır.

Derneğimiz, danışma kuruluna, Ekonomik — Demokratik taleplerimizi kapsayan bir tebliğ sunacaktır.

ORMAN BAKANLIĞINA

ANKARA

657 sayılı devlet memurları yasasına ek olarak çıkartılan 1897 sayılı yasaya göre üyelerimizin intibakları aşağıda açıklanmış şekilde yapılmıştır.

1 — Orman Tekniker Okulu çıkışlı orman teknikerleri 36. maddeye göre 11. derecenin 1. kademesinden başlatılmış, aynı maddenin A - 4. fıkrası hükmü gereğince 1 derece verilmiş, ek geçici 2. maddenin D - c fıkrası hükmüne göre de 1 kademe ilave edilmek suretiyle intibakları tamamlanmıştır.

2 — Orman tatbikat okulu mezunu iken 1 yıllık kursa tabi tutularak orman teknikeri ünvanını alan üyelerimizin intibakları ise; aynı yasanın ek geçici 4. maddesi hükmüne göre 10. derecenin 2. kademesi başlangıç olarak alınmış, 1 yıllık kurs nedeniyle 1 kademe daha ilave edilerek tamamlanmış bulunmaktadır.

Halbuki orman tatbikat okulu çıkışlı üyelerimizin intibakları ek geçici 4. maddeye göre 10. derecenin 2. kademesi başlangıç olarak alınıp 1 yıllık kursa tabi tutulduklarından orman teknikeri ünvanını almaları nedeniyle 36 - A - 4 fıkrası hükmünden de yararlandırılarak 1 derece ve 1 yıllık kurs nedeniyle 36 — A — 12 — b fıkrasına göre 1 kademe verilerek tamamlanması gerekirdi.

Orman tekniker okulu çıkışlı orman teknikerlerinin intibakları ise Orman Bakanlığı Kuruluş ve Görevleri hakkındaki 1595 sayılı yasanın 11. maddesinin son fıkrası hükmü çalıştırılarak giriş derecelerinin 10. derecenin 2. kademesi olarak alınması, tekniker oldukları içinde 36 — A — 4 fıkrası hükmünden de yararlandırılarak tamamlanması gerekirdi.

Üyelerimizle ilgili intibaklar Bakanlığı bünyesinde izah edildiği şekilde yapıldığı halde diğer bakanlıklarda (örneğin İmar İskan Bakanlığı'nda, Köy İşleri ve Kooperatifler Bakanlığı'nda v.b.) çalışan orman

teknikerleri ve orman mühendis muavininin intibakları Derneğimizin görüşüne uygun olarak yapılmıştır.

Üyelerimizin intibaklarının yukarıda belirtildiği şekilde yapılması nedeni yıllardan beri sürüp gelen, egemen çevrelerin ve onların uzantısı bürokratların yarattığı mühendis - tekniker yapay ayrıcalığıdır. Bu ayrıcalık kanunların uygulanmasında kendini belirgin olarak göstermektedir.

Türkiye'de orman tekniker okulları, orman tatbikat okulları orman ameliyat mektebi ve orta orman okulları açmaktan amaç ikinci derecede teknik eleman yetiştirmektir. Bunların öğrenim süreleri her ne kadar farklıysa da özlük haklarının eşdeğer de tutulması temel ilke olarak benimsenmiş, hatta bu yasalarla pekiştirilmiş bulunmaktadır. (1595 sayılı yasanın 11. maddesi gibi) Durum böyle olduğu halde 1897 sayılı yasanın uygulanmasında bundan uzaklaştırıldığı açık olarak anlaşılmaktadır.

1897 sayılı yasanın uygulanmasında yukarıda izah ettiğimiz yanlış uygulamaları üyelerimizi büyük bir mağduriyete uğrattığından Derneğimiz bu konuda geçmişte de uğraşı vermiş ve bunun sonucu 2. MC döneminin sonlarına doğru bu haksızlığın giderilmesi gündeme gelmiş, zamanın orman bakanı Sabahattin Savcı tarafından ilgililere emir verilmiştir. 1897 sayılı yasanın uygulanmasında kurumun düştüğü hata açıklanmış ve bunun üzerine intibaklar yeniden e'e alınmak üzere hükümetin düşmesi nedeniyle hiç bir şey yapılamamış ve bu konu askıda kalmıştır.

1897 sayılı yasanın uygulanmasında eşitlik ilkelerine dair hükümleri göz önünde tutularak üyelerimizin uğradığı haksızlığın giderilmesi için ilgililere emir verilmesini ve gereğinin yapılmasını arz ederim.

Saygılarımızla...

İzzet YILMAZ
GENEL SEKRETER

ALINAN KADROLAR YETERLİ DEĞİLDİR

Uzun süreden beri beklediğimiz kadrolar nihayet 17 Ağustos tarihli resmi gazete-de yayınlandı.

Yetkililerin «Alınacak kadrolar ihtiyacı fazlası ile karşılayacaktır.» sözünde ne derece doğru olduğunu öğrenmiş olduk. Alınan kadrolar Orman bakanlığı emekçilerinin gereksinimini karşılayamadığı gibi özellikle Orman Teknikerleri açısından durum dahada ciddidir. Gerçekte Orman Teknikerlerinin kadro sorununun ulaştığı boyutlara, başka bakanlıklardaki personel-den örnek gösterilemez. Askerlik dönüşü, tesadüfen kadro alan birkaç arkadaşımızın ve belli kişilerin dışında büyük çoğunluğumuz, normal tarfi etmemiz gereken kadroların gerisinde bulunuyoruz. Geçmiş M.C. dönemlerinde bizim için kadro istenilmemiş, elde olan kadrolarda hizmet ve kıdem sırasına göre değil, Faşist M.C.'nin uşaklarına verilmiştir.

Orman Bakanlığının almış olduğu kadrolardan, Orman Teknikerlerinin yararlanabilecekleri şunlardır :

	Derece	Adeti
Yüksek Tekniker, Tekniker	3	15
Bölge Şefi	3	40
Or. Kadastro Ekip Bşk.	3	30
Bölge Şefi	4	50
Or. Kadastro Ekip Bşk.	4	50
Or. Kadastro Ekip Üyesi	4	50

Görüldüğü gibi ilk 15 adet kadro hariç diğerleri görev kadrolarıdır. Müktesebi 3 ncü Dereceye gelen arkadaşımızın sayısı ellinin üzerindedir. Oysa 15 tane 3 ncü derece kadro alınmış olup bunlarında hepsinin Orman Teknikerlerine verileceği kesin değildir. Orman Teknikerlerinin En yoğun olarak görev yaptığı birimler, Bölge şeflikleri ile Kadastro komisyonlarıdır. Bilindiği gibi bu görev kadrolarını alabilmek için yüksek okul mezunu olmak ve en az yedi yıl çalışmak zorunludur. Eğer orman

Teknikerleri yüksek okul mezunu sayılmaz ise gerek bölge şeflerinin gerekse kadastro ekip başkanı ve üyelerinin çok az bir bölümü (7 yıl hizmet yapmış Orman mühendisleri) bu görev kadrolarından yararlanabilir. Bu ise çalışanları daha çok huzursuz edecek belkide çalışmaların durmasına neden olacaktır. Eğer bu kadrolardan yararlanırsak bile kadastro ekipleri için alınmış olan 130 kadroya karşılık sadece 130 orman teknikeri ekip başkanı ve ekip üyesi olarak görev yapmaktadır. Gene 90 adet bölge şefliği kadrosuna karşılık 366 orman teknikeri Bölge şefliği yapmaktadır. Orman Mühendislerinin de çalıştığını hesaba katarsak alınmış olan kadrolar bu görevi yapanların ancak az bir kısmına verilebilecektir. O zamanda bu düzenin yapısı gereği adam kayırma, torpil bulma gibi yöntemler gene işleyecek, kadrolar genellikle yönetime bağlılığını kanıtlamış kimselere verilecek her zaman olduğu gibi yurtsever, Demokrat - Devrimci ormancılar mağdur edilecektir.

Orman Teknikerlerinin yararlanabileceği diğer kadrolar ise şöyledir.

	Derece	Adeti
Milli Park Şefi	5	5
A.G.M. Teknikeri	5	20
Milli Park Şefi	6	5
Milli Park Şefi	7	5
Tekniker	7	1
Tekniker	8	5

Görüldüğü gibi bu kadrolar ihtiyacımızı karşılamaktan çok uzaktır.

Orman Bakanlığı yetkilileri bizim kadro sorunumuzu çok iyi biliyordu. Gerek geçen dönem gerekse bu dönem ne kadar kadroya gereksinme duyduğumuzu kendilerine ilettik. Kişisel görüşmelerde hep Orman Teknikerlerinin haklılığından bahsedenlerin maskeleri artık düşmüştür. Onların amaçları bizlere hem ninni söyleyip

hem de iş yaptırmaktır. Belli ki yöneticilerin hizmet ettikleri çevreler ile Orman Teknikerlerinin çıkarları çelişmektedir. Orman Teknikerleri halka hizmet etmek istiyor. Çünkü halkın bir parçasıdır. Bu günkü yönetim ise bizi kendi hizmet ettiği çevrelere hizmet ettirmek istiyor. Bizim cebimizden alınan bir kuruş hakim sınıfların kesesine gidiyor. Orman Bakanlığı artık bizlere an-

garya iş yaptıramıyacaktır. Hiç bir Orman Teknikeri arkadaşımız görev kadrosunu almadan o görevin hammallığını üslenmeyecektir. Artık bizlere verilen ücretlere göre iş üreteceğiz. Onlar bizim gücümüzü hiçe sayıyorlar(Orman Teknikerleri Meslek içindeki etkinliklerini bu örümcek i kafalara sokana kadar bu tür uygulamaların devam edeceği kanısındayız.

ÜYELERİMİZİN KADROLAR VE YAN ÖDEMELER KONUSUNDAKİ TEPKİLERİ SÜRÜYOR...

ORMAN GENEL MÜDÜRLÜĞÜNE SUNULMAK ÜZERE, 33 NO. LU
ORMAN KADASTRO KOMİSYONU BAŞKANLIĞINA

GAZİ/ANKARA

3 yıldan beri Orman Kadastro Ekip üyesi olarak görev yapıyorum. Yan ödemelerin «Eşit göreve, eşit yan ödeme» ilkesine uygun olarak çıkarılması için ve çıkacak yan ödemelerin azamisinin kadastro çalışanlarına verileceği, yetkililerce defalarca söylenmiş olmasına rağmen bununla ilgili hiç bir çalışma yapılmamıştır.

Ayrıca bu sene, Maliye Bakanlığından alınan kadroların içinde 80 adet 3 ve 4 ncü derece Ekip başkanı ile 50 adet 4 ncü derece Ekip üyesi görev kadrosu alınmıştır. Görev kadroları, yapılan görevin niteliğinden dolayı, O görevi yapanların hizmetine karşılık olarak verildiği halde, 657 sayılı yasanın 68 nci maddesine göre Ekip başkanı ve Ekip üyelerinin ancak küçük bir bölümü bu kadroları alabilecektir. Çünkü bu maddeye göre 3 ve 4 ncü derece görev kadrolarını alabilmek için yüksek okul mezunu olmak ve en az yedi sene hizmet yapmak zorunludur. Buna göre Orman Teknikerleri bu kadrolardan yararlanamaz Orman Mühendislerinde yedi yıl'dan az çalışmış olanları alamaz. Yani Kadastro çalışmalarının en büyük yükünü omuzlayan Ekip e-

lemanları bu haklarından mahrum edilmiştir.

Yetkililer bütün bunları bildikleri halde havadan bahanelerle bizleri avutmaya çalışması sorunlarımıza çözüm bulacaklarını söylemeleri açıkça bizleri oyalamak içindir. Çünkü Onlar sorunlarımızı önceden bildikleri halde çözümü için hiç bir çalışma yapmamışlardır.

Aylık ücretimin geçen yıllara göre değişmemesine rağmen hayat şartlarının en az % 100 arttığını hesaba katarsak geçen seneye göre aylık ücretimin yarı yarıya azaldığı açıktır.

İşte bu nedenlerden dolayı bundan sonraki iş üretkenliğimi yukarıda izahına çalıştığım şartlara göre ayarlıyacağımı yetkililere iletmenizi arz ederim. 28.8.1973

Şerafettin ÇINAR

33 No. lu Or. Kad. Kom.

4 ncü Ekip Or. Üye.

Orman Teknikeri - 1970

Sicil No : 9699

Üyelerimiz Üzerindeki Anti - Demokratik Baskılar Değişik Biçimlerle Sürdürülüyor.

Bu günkü yönetimin, faşizm ile alabil-
diğine uzlaşması sonucu, Orman Bakanlığı
bünyesindeki Faşist kadrolar temizlenme-
miş, yönetim kademesindeki bu kadro'arca
ve bazı sözde ilerici yöneticiler tarafından,
Orman Tekniker'lerine Anti - Demokratik
baskılar yapılmaktadır. Mevcut yönetme-
likler ve yasalar zaten bizim aleyhimize i-
ken birde çağ dışı kafaların elinde özellik-
le bizlere karşı dahada gericileşmiş olmak-
tadır. Orman Teknikerlerine karşı ne atama
yönetmelikleri, ne de hizmet evleri yöne-
meliklerindeki lehimize hükümler uygulanmış,
bu uygulama tamamen yönetimin insiyati-
fine bırakılmıştır. Saymakla bitmeyecek bu
gibi uygulamalardan canlı bir örnek daha
sunuyoruz sizlere.

Eskişehir Bölge temsilcimiz, Cengiz

Teknik Ormancılar Derneği Genel Başkanlığına

İlgi : 12/8/1978 günkü yazınızın ve Ge-
nel Müdürlüğümüz fotokopisi.

İlgide gönderilen cevabı yazı, tama-
men bizim iddialarımız dışındaki konuları
kapsamaktadır. Yalnız, açıklıkla belirtilme-
mekle beraber, 3 ncü maddede hizmet ev-
lerinin boş olmadığı ve içerisinde oturan-

Koç, Lojman sırası gelen iki üyemize loj-
man verilmemek istendiğini bildirmiş. Der-
neğimiz ise konuyu Orman Genel Müdür-
lüğüne iletmış ve haksızlığın giderilmesini
talep etmişti. Genel Müdürlük «Konunun
araştırılacağını» söylemiş ve yaptırdıkları
araştırma (ı) sonucunda, «Yönetmeliğe ay-
kırı bir işlem yapılmadığını» Derneğimize
bildirmişti. Ancak Orman Genel Müdürlüğü,
araştırmayı M.C. döneminden kalan bir Baş
müdürün bilgisine baş vurma ile sınırlı tut-
muştur. Zaten üyelerimizi haksızlığa uğra-
tan da bu kişinin kendisidir. Biz Genel Mü-
dürlükten aldığımız cevabı Baş temsilcimi-
ze ilettik ve kendisinden aldığımız cevap
yazısını olduğu gibi yayınlıyoruz. Tüm arka-
daşların bu gibi Anti - Demokratik uygula-
maların teşhiri için çaba göstermesi zorun-
ludur.

ANKARA

ların 4 yıllık faydalanma süresini tamamlama-
dan çıkmaya zorlanamayacağından bah-
sedilmektedir. Oysa durum tamamen fark-
lıdır. Bırakın 4 yıllık faydalanma süresini ta-
mamlamayı, sürelerini de aşmışlardır. 1/3/1978
tarihinde hizmet evlerini boşalt-
ması gereken üç kişinin giriş ve çıkış tarih-
leri, aşağıda çıkartılmıştır.

Adı Soyadı	Giriş Tar'hi	Çıkış tar'hi	Faydalandığı süre Fazla oturduğu	
Suat Ergun	6 Kasım 973	8 Haziran 978	4 yıl 6 ay 2 gün	6 ay 2 gün
Mustafa Yıldırım	1 Kasım 972	15 Mayıs 978	5 yıl 5 ay 15 gün	1 yıl 5 ay 15 gün
Yusuf Ünlü	1 Şubat 1974	1 Haziran 1978	4 yıl 3 ay 16 gün	3ay 16 gün

Burada görüldüğü gibi, hepsi faydalan-
ma sürelerini aşmışlardır. Bizim iddiamız
önceki yazımızda da belirttiğimiz gibi 1.3.
1978 de bu üç lojmanın boşaltılması ile en
yüksek puana sahip iki arkadaşımızın bu
yerlere geçmesidir. Arkadaşlarımız, lojma-
na girmeye hak kazanmıştır. Ne varki Baş
Müdür (Görevden alınmış ve Sosyal Güven-

lik Bakanlığına geçmiştir.) daha önceden
söz verdiği bir takı mkimseleri lojmana sok-
mak istemektedir. Fakat direnişimiz karşı-
sında buna olanak bu'amamıştır. Bu arada
kendisine 1 sene önce söz verildiğini ve
hakkının yenildiğini iddia eden Orman Mü-
hendisleri Odası baş temsilcisi Feyzullah
Başçiftçi'ye, ilk iki sırada bulunan Tekni-

kerleri lojmana sokmak istemediğini, ancak O'na bu Teknikerlerin lojman haklarından feragat etmesi ile lojman verilebileceğini ifade etmiştir. İki Teknikerin lojmana girmesini istemeyen bu keyfi yönetim en geç 1.3.1978 de boşaltılması gereken lojman'arı da görevi olduğu halde boşalttırmayıp, (yukarıda tabloda görüldüğü gibi) işi zamana bırakmıştır. Bu arada bu güne kadar ailesinin yanında oturan iş etme müdürü şöförüne dilekçe verilmiş, telsizciye lojman tahsisı çıkmış ve bir üçüncü Baş Müdür Mua-

vini tayin edilmiştir. (Bütün bunlar 1.3.1978 tarihinden sonraki döneme rastlamaktadır.) Bu işlemler tamamlandıktan sonra ve iki Teknikere lojman verilmeyeceği anlaşıldıktan sonra, lojmanlar boşatılmış ve yerleri doldurulmuştur.

Bu konuda göstermiş olduğunuz duyarlılık ve çalışmalara teşekkür eder, devamının başarılı olmasını dileriz. Saygılarımla...

Cengiz KOÇ
Baş Temsilci

MEHMET BENZER'in DURUŞMASI 19 EYLÜL'de...

Afyon Kapalı Ceza Evinde tutuklu üyemiz Mehmet Benzer'in 19 Eylül 1978 tarihinde duruşması yapılacaktır. Üyemiz, İşçi Sosyal İşleri Dairesi Başkanı Erkal KIZILAY'ın duruşmaya girmesi için kendisi ile temas kurmamızı istemiştir. Daha öncede

bir duruşmasına giren Erkal KIZILAY önümüzdeki duruşmayada gireceğini ve durumdan ümitli olduğunu belirtti. Derneğimiz Arkadaşımıza gösterdiği ilgiden ötürü Sayın Erkal KIZILAY'a şükranlarını sunar.

ÜYELERİMİZİN DİKKATİNE

Bazı üyelerimizin bildirdiğine göre, bir kısım işletmelerden kesilen Üye ödentilerinin, Derneğimizin hesabına intikal ettirilmediği anlaşılmıştır. Derneğimizin hesabına, para gelmeyen Orman İşletmelerinin isimlerini aşağıya yazıyoruz. Bu iş yerlerinde çalışan üye arkadaşlar, Eğer üye ödentileri kesiliyorsa, Derneğimizin hesabına intikalini, Kesilmiyor ise, Orman Genel Müdürlüğünün emri gereğince kesilmesini sağlamalıdır. Saygılarımızla...

Derneğimizin Banka hesabına para yatırılacak olan İşletmelerin isimleri şunlardır.

Pozantı, Saimbeyli, Yahya'ı, Adapazarı, Akyazı, Geyve, İzmit, Karasu, Amasya, Çorum, Kargı, Koyulhisar, İskilip, Samsun, Vezirköprü, Çayıralan, Ankara, Beypazarı, Çamlıdere, Çankırı, Ilgaz, Kızılcahamam, Nallıhan, Eskipazar, Akseki, Alanya, Bucak, Elmalı, Finike, Gazipaşa, Gündoğmuş, Kaş, Korkuteli, Serik, Ardanuç, Borçka, Şavşat, Yusufeli, Arhavi, Meydancık, Kü-

tahya, Tavşanlı, Domaniç, Bulancak, Ordu, Ş. Karahisar, Ünye, Akkuş, Espiye, Dereli, Mesudiye, Isparta, Gölhisar, Sütçüler, Ş. Karaağaç, Bahçeköy, Çatalca, Demirköy, İstanbul, Kırklareli, Vize, Bayındır, Bergama, Demirci, Adıyaman, Andırın, Antakya, Kilis, Dört Yol, Araç, Azdavay, Çatalzeytin, İhsangazi, İnebolu, Kastamonu, Küre, Taşköprü, Tosya, Balıkesir, Alaçam, Dursunbey, Edremit, Aladağ, Gerede, Mengen, Mudurnu, Seben, Yığılca, Bursa, İnegöl, Keles, Orhaneli, Ayvalık, Bayramiç, Biga, Acıpayam, Çal, Eskere, Bingöl, Elazığ, Muş, Tunceli, Erzurum, Erzincan, Gölle, Oltu, Sarıkamış, Ardahan, Afyon, Çatacık, Eskişehir, Samatlar, Pınarbaşı, Bozkurt, Gölhar, Mut, Silifke, Tarsus, Aydın, Köyceğiz, Marmaris, Milas, Yatağan, Yılanlı, Kavaklıdere, Trabzon, Pazar, Rize, Devrek, Dirğine, Ereğli, Karabük, Zonguldak, Sinop, Boyabat, Ayancık, Türkeli, Beyşehir, Cevizli, Ermenek, Karaman, Konya, Bitlis, Hakkari, Siirt...

4 Mesleki Örgüt İsparta'da ve Boluda Bölge Toplantısı Yaptı.

Toplantılardan ilki 5 Ağustos günü İsparta'da yapıldı. Toplantıya Derneğimiz adına Yayın Kolu Başkanı Mehmet Hasdoğdu ile Genel Sekreter İzzet Yılmaz, Oda Yönetim Kurulundan İyigün Pulat, Taner Savaşan, Türkiye Ormancılar Derneği Kurulundan M. Ali Tan, Tüm-Or-Der'den Apdullah Soner ile İsparta, Konya, Antalya, Denizli Başmüdürlüklerinden gelen çok sayıda memur katıldı.

İsparta Oda Baştemsilcisinin açış konuşmasından sonra toplantıyı yöneten Orman Mühendisleri Odası Başkanı İyigün Pulat Bakanlığın izlediği kadrolaşma ve atamalar konusundaki tutumun yanlışlığı üzerinde durdu ve faşist örgütlenmelerin, militan kadroların üzerine gidilmemesini eleştirdi. Daha sonra söz alan İsparta Orman Bölge Başmüdürü Hüseyin Döşer Bakanlığın tüm yanlış uygulamalarını savundu ve Başmüdür olarak uygulamaları hakkında bilgi verdi. Toplantıya katılan memurlar söz alarak Başmüdür'ün konuşmalarını, uygulamalarını ve Hükümetin izlediği politikanın genel olarak ülkemiz açısından özel olarakta ormancılığımız açısından değerlendirmesini yaptılar, eleştirilerini sundular. Örgüt üyelerinin eleştirileri daha çok faşist kadroların hala etkin görevlerde yer aldığı, emek düşmanı işlerliklerini sürdürdükleri, Bakanlık bünyesinde faşist örgütlenmelerin hız kazandığı, buna rağmen yurtsever, demokrat ormancıların geçmişteki sürgün yerlerinde görevlerini sürdürdükleri konusunda odaklaşıyordu. Söz alan Derneğimiz Genel Sekreteri İzzet Yılmaz özetle şunları söyledi: «Toplantıda söz alan arkadaşlarında belirttikleri gibi egemen güçlerin emekçi halk üzerindeki ekonomik ve siyasi saldırıları her geçen gün artmaktadır. Ekonomik plandaki saldırılar işçi ücretlerinin, memur maaş ve yan öde-

melerinin dondurulması, küçük üretici köylülerin ürettiklerine düşük taban fiyatı tespiti, emkeçiler üzerindeki vergi yükünün artırılması v.b., siyasi plandaki saldırılar toplumsal anlaşma aracılığıyla işçi sınıfının grev, toplu sözleşme yapma hakkının sınırlandırılması, bir çok anti-faşist anti-emperyalist kitle örgütleri ile bazı mesleki örgütlerin kapatılması, devrimciler, yurtseverler ve emekçi halkımız üzerindeki artan cinayetler, kitle katliamları, işkencelerin alabildiğine artması v.b. gözlenmektedir. Bunun nedeni emperyalistlerin ülkemizdeki sosyal dayanakları büyük burjuvaların, toprak ağalarının ekonomik ve siyasi iktidarlarının sürmesidir. Hükümet değişikliği bu gerçeği değiştirmemiştir. Kaldı ki hükümet emperyalizmle ve faşizmle alabildiğine uzlaşmaktadır. Sömürü ve zulüm düzeni ayakta kaldığı müddetçe biz memurlar üzerindeki baskı ve sömürünün son bulması bir hayaldir. Bu nedenle biz memurlar iş gücümüzü daha iyi şartlarda satabilme, yaşam koşullarını iyileştirme anlamındaki ekonomik mücadelemizi sürdürmeli ancak bu mücadeleyi ekonomik mücadele ile sınırlamamalı, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkımızın bağımsızlık - demokrasi ve sosyalizm mücadelesine tabi kılmalıyız. Mücadelemizde kendi gücümüze güvenmeliyiz. Bizi başarıya ancak örgütlü kitle mücadeleleri götürebilir. Bugün mesleki örgütler basın açıklaması, bildiri, yayın organı aracılığı ile teşhir v.b. pasif mücadele yöntemlerinin yanında somut şartların somut tahlilini yaparak işi yavaşlatma ve hatta işi bırakma gibi aktif mücadele yöntemlerini gündeme getirmelidirler. Geçmişteki «TÖS Direnişi» ve «20 Mart Faşizme İhtar Direnişi» bize bu konuda yol göstermektedir.» Daha sonra toplantı sona ermiştir.

İkinci bölge toplantısı 19 Ağustos günü Bolu'da yapıldı. Toplantıya Derneğimiz adına Genel Başkan Alpaslan Altuğ, Genel Sekreter İzzet Yılmaz, Orman Mühendisleri Odası Yönetim Kurulundan Celal Çoban, Erol Erkan, Yüksel Karakurt, Taner Savaşan, Tüm - Or - Der'den Genel Başkan Abdullah Soner ile Bolu, Adapazarı, Zonguldak ve Kastamonu Başmüdürlüklerinden gelen 250'ye yakın memur katıldı.

Odanın Bolu Baştemsilcisinin açış konuşmasından sonra örgüt temsilcileri kısa birer konuşma yaptılar. Derneğimiz Genel Başkanı Alpaslan Altuğ şunları söyledi :

«Sayın Üyelerimiz, Kıymetli Konuk'lar...

Güç, birlikten doğar. Onun içindir ki tarihsel gelişim, bu ana öge paralelinde gelişmiş, hakim sınıflar, halk, işçi, kamu kesiminde çalışanı daima bölmüş, parçalamış ve yutmaya çalışmıştır.

Bu tarihi gerçeği gördükten sonradır ki kara Afr.kaya varıncaya kadar, geçte olsa bütün uluslar ve bu ulusların, Halk, işçi, köylü kamu kesimi çalışanı uyanmış ilk defa kendi ulusları içinde daha sonra bütün dünyada birlikler oluşturmuş, kuvvetlenmiş, güçlenmiş, bu günkü aşamaya gelmiştir. İleri daha da ileri gidecek gittikçe kuvvetlenecek, gittikçe güçlenecektir.

İşte, bizde yeni tüm ormancı çalışanları içeren Demokratik örgütler olarak sizlerden ve halkımızdan güç almaya geldik. Sizlerin güçlü olması demek bizlerin büyük başlara karşı güçlü olması demektir. Büyük bir katılımı bulduğunuz topluluğunuzun istemleri, bizler için emir olmaktadır. Bizler sizlerle, sizler içinden çıktığımız yoksul Orman köylüsü ve tüm halkımızla bütünleşirsek, kimseye ödün vermeden, özlük haklarımızı söke söke alır, tüm ormancı çalışanlarla tüm ormanda çalışanlar sekmeden düzlüğe çıkar, aydınlık geleceklere erişiriz. Suskun toplum olmayalım. Her şeyi açık seçik konuşalım.

Önerilerinizi bekler, teşekkür ederim.»

Daha sonra çeşitli Başmüdürlüklerden gelen memur kilesine söz verildi. Konuşmacıların genel olarak birleştikleri noktaları sistemli bir şekilde şöyle özetlemek mümkündür: Geçtiğimiz yıllarda emperyalizme bağımlı yarı - sömürge ülkemizde emperyalistlerin kendi yararına, emekçi halkımızın ve ulusal çıkarlarımızın zararına dayattıkları önerileri ülkemizdeki uzantıları büyük burjuvalar ve toprak ağaları ile onların siyasi temsilcisi MC aracılığıyla uygulamaya sokulmuştur. Bu uygulamalar ülkemiz için daha fazla açlık ve yoksulluk demektir. Buna karşı emekçi halkımız esas olarak kendiliğindenci bir karakterde de olsa mücadeleye atılmıştır. Bu mücadele geriici egemen sınıflarca kan ve ateşle boğulmaya çalışılmıştır. Bu baskı ve zulümden ormancı çalışanlarda büyük ölçüde nasibini almıştır. Bir avuç faşist besleme dışında ormancı çalışanlar üzerinde sindirmeye, yıldirmaya yönelik faşist baskı ve kıyımlar, sürgünler uygulandı. Mesleki örgütlerine taşlı, sopalı, silahlı saldırılar düzenlendi. Yurtsever demokrat - devrimci ormancı memurlar dövüldü, yaralandı. Tüm bunlar ortadayken geçmişte «Ülkemiz üzerindeki yabancıların hakimiyetine son vereceğiz, sömürü düzenini kaldıracğız, halk iktidarını ukracğız, 141, 142, 163 v.b. yasaları kaldıracğız, faşist katillerden, işkencecilerden hesap soracğız, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlayacğız, işçileri fabrika sahibi, yoksul köylüyü toprak sahibi yapacğız, lokavtı yasaklayacğız, memurlara grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı tanıyacğız, eşit işe eşit ücret vereceğiz,» v.b. bol keseden vaatlerle emekçi halkımızın büyük bir bölümünün oylarını alarak hükümet olan CHP bugün tamamen söylediklerinin aksi bir tutum içindedir. MC'nin bıraktığı yerden ve onun izinden yürümektedir. Emperyalistlerin ve onların çıkar örgütlerinin (İMF, Dünya Bankası v.b.) istekleri gereği işçi ücretleri, memur maaş ve yan ödemeleri dondurulmuş, kü-

çok üretici köylünün ürettikleri mallara son derece düşük taban fiyatları tespit edilmiş, KİT mallarına ve diğer bazı mal'ara zamlar yapılmış, TL devalüe edilmiş, emekçiler üzerindeki vergi yükü arttırılmış, işçilerin görevleri ertelenmiş, ilerici kitle örgütleri kapatılmıştır. Bugün olayları Orman Bakanlığı somutunda gözlersek bir kaç müstesna dışında gericiler, faşist'ler yetkili yerlerde, su başlarındadır. Müsteşarlıktan tutunda, müşavir, özel kalem müdürü, sekreterinden başmüdürüne ve işletme müdürüne kadar MC'nin kadroları görev başındadır. Emperyalistlerden alınan kredi ve direktifler doğrultusunda uygulanan ormancılık ekonomi politikası aynıdır. Yurtsever demokrat memurlar üzerinde anti - demokratik baskılar sürmektedir. Ormancı mesleki kitle örgütlerinin görüş ve önerileri gözardı edilmektedir. Memurların maaşlarında ve yan ödemeler'nde gözle görülür hiç bir artış getirilmemiştir. Tüm bunlar bize şunu göstermektedir. CHP ağırlıklı hükümet emperyalizmle, egemen sınıflarla ve onların egemenlik sistemi faşizmle alabildiğine uzlaşmaktadır. Onlar işçilerin, köylülerin, memurların, dar gelirliilerin umudu olmaktan çıkmış emperyalistlerin, büyük burjuvaların ve toprak ağalarının umudu olmuştur.

Toplantı esnasında söz alıp özellikle memurlar olmak üzere işçiler, köylüler ve tüm emekçi halkımız üzerindeki uygulamalarını eleştiren iki konuşmacının toplantıyı yöneten Oda 2. Başkanı Celal Çoban tarafından «Bu toplantı da hükümeti veya herhangi bir partiyi eleştirme durumunda değiliz. Toplantıyı amacından saptırmıyalım» gerekçesiyle sözü kesilmiştir.

Toplantı salonuna gelmiş bulunan ormancılık mesleğinden parlamentoya girmiş CHP Bolu Milletvekili Haluk Karabörklü «CHP ve hükümet eleştirilebilir, eleştirilmelidir de. Eleştiriye saygılı olmak demokrasiye inanmanın, fikir özgürlüğünün yanında olmanın gereğidir. Ben fikir özgürlüğüne inanmış bir milletvekili olarak Parlamento'da 141 ve 142'nin kaldırılması doğrultusunda oy kullandım. Ancak getirilen eleştiriler yapıcı olmalıdır, yıkıcı olmamalıdır.» şeklinde konuşmuştur.

Son olarak örgüt temsilcilerine toplantıyı bağlama ve sonuçlandırma an'ında söz verilmesine geçilmiş ancak diğer örgüt temsilcilerinin konuşma yapmalarına karşın derneğimiz temsilcisi İzzet Yılmaz'a ısrarlarına rağmen toplantıyı yürüten Oda 2. Başkanı Celal Çoban tarafından söz verilmemiş ve toplantı kapatılmıştır.

BÖLGE TOPLANTILARI ORMANCI ÇALIŞANLARIN BİRLİKTE MÜCADELESİNE HİZMET ETMELİDİR...

Geçtiğimiz aylarda mesleki örgütlerin, üyelerinin ekonomik, demokratik sorunlarının çözümü, orman bakanlığı bünyesindeki faşist örgütlenmelerin engellenmesi, vurgunculardan, yolsuzluk yapan'ardan hesap sorulması, emperyalizme bağımlı ormancılık ekonomi politikasına son verilmesi v.b. somut konulardaki önerilerinin Bakanlık yetkililerince göz ardı edilmesi gerçeğini gözönünde tutarak 4 mesleki örgüt (Teknik Ormancılar Derneği, Türkiye Ormancılar

Derneği, Orman Mühendisleri Odası ve Tüm - Or - Der) dayanışma ve eylem birliği kararı almıştı. Bu kararın bir sonucu olarak örgütlerce Başmüdürlüklerde bölge toplantıları düzenlenecek ve bu toplantılarda içinde bulunduğumuz durum, ekonomik demokratik haklarımız, sendikalaşma v.b. konularda somut mücadele yöntemleri tartışılacaktı. Ancak 19 Ağustos 1978 günü Bolu Orman Bölge Başmüdürlüğünde yapılan toplantıda bu günkü yönetimin em-

peryalizmle ve faşizmle uzlaştığını belirten ve eleştiriler yönelten bazı yurtsever, demokrat - devrimci memurların konuşmaları toplantıyı yöneten Oda 2. Başkanı tarafından «Bu toplantıda yönetimi veya herhangi bir partiyi eleştiremeyiz. Toplantıyı amacından saptırmıyalım.» gerekçesiyle kesilmiş, yine diğer mesleki örgüt temsilcilerine söz hakkı verilirken, Derneğimiz temsilcisi İzzet Yılmaz'ın konuşması engellenmiştir.

Böylece başta grevli toplu sözleşmeli sendikal hak olmak üzere ekonomik, demokratik haklarımızın alınması mücadele-

sinde somut yöntemlerin tartışılacağı toplantı, mücadelemizin önündeki engellerin teşhirinin önlendiği bir salon toplantısına dönüştürülmek istenmiştir.

Bu şekildeki tavırların ormancı mesleki kitle örgütlerinin eylem birliğini, çalışanların birliğini zedeleyen, mesleki kitle örgütlerinde tabanın söz ve karar sahibi olması ilkesini ayaklar altına alan anti - demokratik olduğuna inanıyor ve protesto ediyoruz.

YÖNETİM KURULU

T.O.D. Yönetim Kurulu, 26 Ağustos 1978 günü 28 nci oturumunda aşağıdaki kararı almıştır

«KARAR NO : 95 : 4 Ormancı Mesleki — Demokratik örgütün, ortaklaşa düzenlediği, ve çok sayıda orman emekçisinin katılımı ile 19 Ağustos 1978 günü Bolu Orman Bölge Baş Müdürlüğünde yapılan Bölge toplantısında, Bu günkü yönetimin, Emperyalizm ve Faşizm ile uzlaşan yüzünü teşhir etmek isteyen, Yurtsever - Devrimci - Demokrat üyelerin konuşmaları, Başkanlık divanınca «Toplantıyı amacından saptırmıyalım» gibi, demogojik laflarla kesilmek istenmiş gene bu düşüncenin ürünü olarak Teknik Ormancılar Derneği Temsilcisi İzzet YILMAZ'a söz hakkı verilmemiştir.

Böylece, «Ekonomik - Demokratik Haklarımız, Sendikalaşma hakkımız yolunda savaşımımızın somut önlemlerini görüşmek üzere...» tertiplenen toplantı, mü-

cadelemizin önündeki engellerin teşhirinin engellendiği bir salon toplantısına dönüştürülmek istenmiştir.

Temelinde Hakim sınıflarla uzlaşma, Ormancı çalışanları nmücadelesini reformizmin kuyruğuna takma, dolayısı ile bu düzenin savunuculuğunu yapma amacı taşıyan bu gibi tavırların, birlikte mücadelemize darbe vuracağı açıktır.

Bu Anti - Demokratik tavrı protesto etmeyi Yurtseverliğin ve Demokratlığın bir gereği sayıyor, mesleki örgütlerimizinde protesto etmesi gerektiğine inanıyoruz.

Onun için bu kararın Ormancı Mesleki - Demokratik örgütlere ve kitlemize duyurulmasına oy birliği ile karar verildi.»

Türkiye Ormancılar Derneği
GENEL SEKRETERİ
Şerafettin ÇINAR

SOSYAL HABERLER

Üyelerimizden Ahmet Alavurt, Fahriye Tunca ile 12 Ağustos 1978 günü İzmir'de yapılan düğün töreni ile evlenmişlerdir.

Orman ve İnsan genç evlilere yaşam boyu mutluluklar diler.

SINIF İŞBİRLİĞİNİ KİMLER SAVUNUYOR ?

Şerafettin ÇINAR

Öz olarak, ekonomik mücadele'e, bu düzenin sınırları içinde, işçilerin, emekçilerin, iş güçlerini daha iyi koşullarda, hakim sınıflara satabilmek için verdiği bir mücadele biçimidir.

Ancak, Ülkemizde memurların mücadelesi, sendikal haklarını alma sürecini yaşatmaktadır. Yani, memurlar, kendi iş güçlerini pazarlıkla satma yetkisine sahip değildir.

İşte Ekonomik mücadele örgütlerimiz olan bu günkü derneklerimiz, bu mücadelenin merkezine «Grevli - Toplu sözleşmeli sendika hakkının alınması» hedefini koyar. Yani mücadeleyi esas olarak bu amaca yöneltir.

Ancak gözden kaçırmamamız gereken şey, Ekonomik mücadelenin, emekçilerin kurtuluşu için yeterli olmadığıdır. Bu düzen sınırları içinde kalınarak baskı ve sömürüden kurtulunamaz. Bu düzenin yıkılması meselesi bir siyasi mücadeleyi içerir. Bu siyasi mücadeleyi ise yürütecek esas güç, proletarya partisidir.

Başta belirtildiği gibi ekonomik mücadeleyi, ekonomi mücadelesi örgütleri, (Sendikalar, dernekler v.b.), siyasi mücadeleyi ise siyasi mücadele örgütleri proletarya partisi ve onun önderliğindeki halk cephesi ile halk ordusu yürütür. Ancak bu iki mücadele biçimi birbirinden tamamen kopuk olarak ele alınmamalıdır. Ekonomik mücadelenin başarıya ulaşması için, siyasi mücadeleye tabi olması gerekir. Çünkü emekçilerin gerçek kurtuluşu bir devrim meselesidir.

Devrimcilerin önderlik ettiği, Ekonomik mücadele örgütleri, üye'lerinin ekonomik demokratik haklarının alınması için, hakim sınıflarla uzlaşmaz ve kararlı bir mücadele yürütürken, diğer yandanda kitlesine siyasi bilinç götürür. Tüm kötülüklerin kaynağının bu sömürü ve zulüm düzeni olduğunu, onnu içinde bu düzenin yıkılmadan sömürü ve zulmün son bulmayacağını kavratmaya çalışır. Böylece kitle'ler, bağımsızlık, Demokrasi sosyalizm mücadelesine seferber edilebilir.

Ekonomik mücadele örgütleri, bir siyasi parti olmadığı için bünyesinde çeşitli siyasi, ideolojik fikirlerin olması doğaldır. Burada önemli olan; en geniş kitleyi, belli hedefler etrafında toparlayıp mücadeleye yönlendirebilmektir. Onun için, Ajan, polis ve faşistlerin dışında tüm diğer emekçiler bu örgütlere üye olabilmelidir. İşte Ekonomik mücadele örgütlerinin bu yapısından dolayı farklı siyasi düşünceleri bağrında toplar.

Yukarıda sıralanan belirli ilkeler, Devrimciler ile karşı - devrimcileri birbirinden ayıran ölçüdür.

Sınıflı toplumlarda, her sınıfın bu düzenle olan ilişkileri birbirinden farklıdır. Onun için mücadele yöntemleride birbirinden farklı olur. Küçük burjuva siyasetlerin önderliğindeki, örgütler kitlelerin mücadelesini sonuna kadar kararlı bir şekilde yürütemez. Bu onun sınıf yapısından, ve bu düzenle olan ilişkilerinden dolayıdır. Reformistlerde mevcut düzenle olan kuvvetli bağlarından ötürü, kitlelerin mücadelesini

pasifize etmeye, düzen sınırları içinde tutmaya ve reformist bir partinin kuşuğuna takmaya çalışır. Ayrıca teşhir olmamak içinde sözde mücadele (!) eder, sahte vaatlerde bulunur. Kısaca sınıf işbirliğini savunur. Bunlardan çok daha önemlisi ve esas mahkum edilmesi gereken; sözde Sosyalist, öz olarak ise faşist ideolojidir. Bu gibi akımlar yüzlerine sosyalist maskesi takarak mücadelemizi amacından saptırmaya yönelirler. Mücadelemizin önündeki en büyük engeldir. Bunların yüzündeki maskenin düşürülüp, demokrasi düşmanı, halk düşmanı yüzleri iyice açığa çıkartılmalıdır. Bu gibi akımların belirgin özellikleri, yukarıda belirtilen ilkelere uymaması, ör. üt içi demokrasi, i ihlal etmesi, çnderlik (!) ettiği örgütlerdeki yurtseverleri, devrimcileri efen-dilerine ihbar etmesi, bu düzenin savunucu'ğunu yapmalarıdır. Ancak kitlelerden tecrit olmamak için sözde, ekonomik demokratik haklarımızı asahip çıkıyor gözükürler. Bunlara göre, «Bu sömürü ve zulüm düzeni iyidir de, yöneticiler kötüdür.» «Becerikli ve yetenekli» kadrolar gelirse her şey düzelebilmış. Tabiki, becerikli ve yetenekli kadrolarda kendileridir. Onun için Onlar Faşist Diktatörlüğü ele geçirme mücadelesi (!) verirler. Devrimcilere görede kötülüklerin kaynağı sömürü düzenidir. Yöneticilerin subjektif niyetlerinin iyi veya kötü olması çok tali bir meseledir. En iyi yönetici bile bu düzende öz olarak Hakim sınıflara hizmet eder. Bu bir zorunluluktur. O halde Faşist Diktatörlüğün Ele geçirilme mücadelesini ancak, Emperyalistler ve onların ülke içindeki uzantıları, faşistler, kendi aralarında yürütürler. Devrimciler, ise Faşist Diktatörlüğün yıkılıp, yerine Devrimci İşçi - Köylü iktidarının kurulmasını savunur. Yani Ekonomik mücadeleyi bu hedefe tabi olarak yürütür.

Devrimciler, emekçilerin kurtuluşunun bir devrim meselesi olduğunu, bildikleri için devrimin önündeki tüm engel'lerle zorunlu olarak mücadele edecektir. Emperya-

lizme ve Faşizme karşı mücadele ederken Onlarla uyuşan Reformcu hayalere karşı da mücadele yürütülür.

Ancak, «Burjuvaziye biz daha iyi hizmet ederiz» zihniyetini kafa'arına iyice takmış olanlar, tüm bu düzenin pisliklerini gizlemeye çalışır, ve sorunu dar bir yönetici kadroya indirgeyebilir. «Büyük ve zorlu mücadelelerden» gelen bu beyler, reformizmin kitleler üzerindeki afyonlamasına arka çıkıyorlar. Ormancılığımızdaki, emperyalist yağmadan, Orman işçilerimizin sömürülmesinden Kereste tüccarlarının, orman ağalarının, sahil ve ormanlarımızı yağmalamasından, Orman Bakanlığındaki faşistlerin halka, memurlara saldırısından, Orman Bakanını soyutluyorlar, ona arka çıkıyorlar. Mesleğin dışındanmış? «Bakan mesleğin dışından geldiği için» gerçekten ne yapacağını bilmiyormuş, Onun için Bakanın etrafındaki çemberi yurtseverler, Devrimciler, demokratlar kırmalı imiş? Sanki Orman Bakanı, «Bu günkü üst yönetim»'den farklı bir düşünceye sahipmiş. Ancak «Bu günkü üst yönetim»'in koltuklarında gözü olanlar, ve burjuvaziye daha iyi hizmet etmek isteyenler bunları savunabilir.

Bu gibi düşüncede olanlar, yazımızın anlamını çarpıtarak, «Yani yönetimde Faşistler mi kalsın, beceriksiz ve yeteneksizler mi kalsın, becerikli ve yetenekli kadrolar bu görevlere gelmesin mi?» gibi demogojiler yapabilirler. Çünkü demogoji bu gibilerin biricik silahlarıdır. Onun için aşağıdaki noktaları belirtmekte yarar vardır.

— Orman Bakanlığındaki Faşist kadrolar temizlenmelidir; Ancak bu faşist kadroların temizlenmesi, bizlerin aktif ve kararlı mücadelesi sonucu olabilir. Yoksa Faşistlerle euzlaşan, hatta onları koruyan bu günkü yönetimin yaltakçılığı yapmakla değil.

— İlerici, yurtsever kadro'ar yönetime gelmelidir. Böyle kadro'arın yönetime gel-

mesi de bizlerin mücadelesi ile olabilir. Yoksa Hakim sınıflar isteyerek getirmez. Çünkü bu gibi kadrolar bu düzende esas olarak Hakim sınıflara hizmet etsen bile Onların gönüllü uşaklığını yapmazlar. Oysa, Hakim sınıfı böyleleri gereklidir. Birde «Becerikli, yetenekli ve bilgili olanlar, bu meziyetlerini hakim sınıfların hizmetine değil, halka sunmayı düşünseler» daha iyi olmaz mı acaba?

— Bu günkü Ormancılık Ekonomi - Politikasının sebebi «Orman Bakanının Mesleğinin dışından olması» değil, Ülkenin Yarı — Sömürge, Yarı — Feodal yapısıdır. Çünkü, Dünya Bankasının Ormancılık kesimimize verdiği «Mahsurları giderilmiş» (!) kredinin, Ormanlarımızı yağmalamayı amaçladığını bilmek için saf olmamak yeterlidir. Onun için Orman Bakanı «Karadeniz Projesi»nden, mesleğin dışından olduğu için değil, Emperyalizme boyun eğdiği için «Övgü ile» söz ediyor.

— Ormancılık kesimindeki sömürünün kaynağı, «Bakanın çevresini kuşatan» bir

avuç üst yönetici değil, sömürü düzenin kendi yapısıdır. Bütün bunlar yöneticilerin art niyetlerinden de değil de «Politik bilinçle, teknik bilgi ve beceriyi kaynaştırabilen» kişiler olmadıkları içindir belki de. Bu düzen bundan iyi yüceltilemez belki de.

Onun için Ormancılık kesimindeki «ilerici, yurtsever, Devrimciler»'in görevlerini «Bakanın etrafını kuşatan bu çemberi kırmak» olarak belirlemek ancak düzen kuyrukçularının işi olabilir. Bizler mücadelemizi, birkaç tane «Politik bilinç ve teknik bilgi beceri»'li kişinin koltuk mücadelesine tabi kılamayız. Orman emekçilerinin mücadelesi, hakim sınıfların kuyruğuna takılmaz.

Yurtsever — Devrimcilerin görevi; Ekonomik — Demokratik haklarımızın alınması için, Örgütlü, bilinçli ve uzlaşmaz mücadeleyi sürdürmek ve tüm kötülüklerin kaynağının sömürü düzeni olduğu ve bu düzenin yıkılmadan kurtuluşumuzun mümkün olmadığı gerçeğini kitlere kavratmaktır.

SAYIN ÜYELERİMİZ...

Bilindiği gibi Milli Eğitim Bakan'lığı, çıkardığı bir tamim ile Teknikerlerin fark ders imtihan'larını vermek kaydı ile yüksek okul mezunu sayılmasını kararlaştırdı. Ancak Orman Tekniker Okulu Milli Eğitim Bakan'lığına bağlı değil. Üye'lerimizinde bu haktan yararlandırılması için yetkililerle temaslara başlandı. Bununla ilgili geniş bilgiyi, Dergimizin gelecek sayısına koyacağız.

TEKNİK ORMANCILAR DERNEĞİ

„TOPLUMSAL ANLAŞMA,,

Remzi ŞAKAR

Geçtiğimiz günlerde işçi sınıfının on yıllardır verdiği mücadeleler sonucu kazandığı haklarını yok edebilmek, zaten kıstıllı olan grev, toplu sözleşme, sendika seçme haklarını ortadan kaldırmak için Hükümet ile, yıllardır işçi sınıfının haklarını burjuvaziye satan Türk - İş sendika ağaları arasında «Toplumsal anlaşma» adı altında bir anlaşma imzalanmıştır.

Memurların ve onların bir parçası olarak biz orman teknikerlerinin maaş ve yan ödemelerinin dondurulması, tarım ürünlerinin taban fiyatlarının düşük tutulması ve son olarak «Toplumsal Anlaşma» adı altında işçi ücretlerinin dondurulması onları daha fazla açlığa ve sefaletle iten ekonomik plandaki saldırılardır. Bu saldırıların mahkum edilebilmesi için konuyu biraz açmakta yarar vardır.

Kapitalizmin genel ekonomik ve siyasi buhranının derinleştiği, hakim sınıflar arasındaki çelişkilerin keskinleştiği, başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi kitlelerin, Faşist Diktatörlüğe karşı mücadelesinin yükseldiği ve giderek devrimcileştiği dönemde, Faşist M.C. hükümetinin halk düşmanı yüzünün ortaya çıkması ve tecrit olması, hakim sınıfların buhranın tüm yükünü işçi sınıfı ve emekçi kitlelere yüklemenin, Faşist M.C. ile mümkün olamayacağını görmele-ri onları kendi içinde istikrarı sağlayabilecek baskı ve sömürüyü gerçekleştirecek güçlü bir Hükümet kurma istemlerine yol açtı. Bu şartlarda halk kitlelerinin büyük bir kesimi reformizmin etkisi altında olması nedeni ile

«Umut» olarak görülen bu Hükümet kuruldu.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının «Can kurtaran simiti» olarak gördüğü bugünkü hükümet eliyle, Emperyalistlerin ve İ.M.F. gibi mali kuruluşlarınrettiği, emperyalizme köleliği daha da pekiştirecek tedbirler sırası ile yerine getiriliyordu. Bu diretilen «Reçete» kısaca şöyle idi :

— Türk lirasının devalüe edilmesi; Faşist M.C. döneminde kur ayarlaması adı altında yapılan % 10 devalüasyondan sonra, bu hükümet tarafından gerçekleştirilen, % 32.5 lik daha sonra % 15 lik ve şu andan itibaren de Türk lirasının SDR ye bağlanması ile devamlı ve küçük çapta yapılacak devalüasyonlar,

— Tarım ürünlerinin taban fiyatlarının düşük tutulması : % 200 ü geçen fiyat artışlarına karşı tarım ürünlerinin taban fiyatı yerinde saymıştır.

— Kamu iktisadi teşekküllerinin ürettiği mallara zam yapılması : % 150 yi bulan zamlar

— Tasarrufların artırılması amacı ile faiz oranlarının yükseltilmesi;

— Ücretlerin dondurulması.

Baştan saydığımız tüm direktifler yerine getirilmişti. Emperyalistler ve ülkedeki sosyal dayanaklarının direktmesi ile sıra ücretlerin dondurulmasına gelmişti.

Faşist Sendika ağası Halil Tunç'un «İşçilerin üzerlerine düşen fedakârlığın bilincinde» olduğunu söylemesi, DİSK'li sen-

dika yöneticilerinde «Hükümeti desteklemeye devam ediyoruz» demesinden sonra, hükümetin ücretleri dondurması yolu açılmış oluyordu. Başbakan, «İşçiler aşırı isteklerde bulunuyor,» «Bu istekler ancak devlet batırılarak karşılanabilir» Demogojileri ile, ücretleri dondurabilirdi. Böylece «Toplumsal anlaşma» adı altında işçi sınıfını köleleştirmeye yönelik, daha fazla açlığa ve sefalete iten anlaşma imzalandı.

Hükümetin, tüm memurların ücretlerini çeşitli yalan dolan ve vaatlerden sonra dondurmasına paralel olarak, biz Orman Teknikerlerinin yan ödemeleri konusunda Orman Bakanına, diğer Bakanlara ve ilerici olarak bilinen bazı Milletvekillerine sözlü ve yazılı olarak iletilen görüş ve önerilere; haklısınız, sorunlarınızın çözümü için her türlü olanağı kullanacağız, «Eşit işe eşit ücret» ilkesi uygulanacaktır v.b. vaatlerden sonra, ücretlerimizin dondurulması, yapılan tüm diğer uygulamalardan ve «toplumsal anlaşma» dan ayrı ele alınamaz. Yapılan yüksek oranda develüasyonlarla, Emperyalistlere ve yerli uzantılarına durduğu yerde milyarlık vurgunlar sağlamaları yetmiyormuş gibi, tarım ürünlerinin taban fiyatlarının düşük tutulması, KİT ürünlerine yapılan aşırı zamlar, buna karşılık ücretlerin dondurulması yoluyla Devletin artan gelirini ihracat teşvik primlerinin, vergi iadelerinin yükseltmesi ile hakim sınıflara kolayca geçmesini sağlıyordu. Tüm bunlar «Devlet sınıflar üstüdür» safsatasını açığa çıkarıyor. Devletin, Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının sömürü ve baskı aygıtı olduğunu gözler önüne seriyor. Reformizm, «İnsanca ve Hakça Düzen» demogojileri ile, Faşist Diktatörlüğü örten ince bir zar olmaktan öteye gidemiyor.

Bu «Toplumsal Anlaşmaya» bazı küçük sendika ağaları kendi varlık nedenlerini ortadan kaldırdığı için, MİSK, HAK - İŞ

gibi faşist sendika ağaları ise, bu ortamdan yararlanarak, çeşitli demogojilerle etki alanlarını genişletmek için karşı çıkar görünmektedirler (Tıpkı emperyalistlerin ve yerli uzantılarının en sadık uşakları oldukları halde emperyalizmde karşıyız demeleri, silahı bırakma çağrıları ardından giriştikleri katliamlar v.b.). DİSK'in yöneticileri ise «Toplumsal Anlaşma»ya karşı olduklarını söylerken, «Hükümeti desteklemeye devam edeceklerini» belirtiyorlar. Hiç bir şekilde bu anlaşmanın işçi sınıfını köleleştirici özünü söz etmemektedir. Çeşitli demogojilerle ebu anlaşmaya yanaşma zemini hazırlamaktadırlar. Kaldiki Maden - İş'in sendika yöneticilerinin MESS ile şubat ayında imzaladıkları grup sözleşmesi ve yine son olarak imzaladıkları 28 fabrikada 5000 işçiyi kapsayan toplu sözleşmede «Toplumsal Anlaşma»nın bir kopyasından başka bir şey değildir. DİSK'in reformist ve revizyonist sendika ağalarının tüm çabası işçi sınıfı karşısında devamlı açığa çıkan yüzlerindeki ilerici maskesini düşürmemek olmaktadır.

Bağımsızlık - Demokrasi ve ücretli köleliğin ortadan kaldırılması mücadelesinin bir parçası olarak, 15-16 haziran ve DGM'lerde olduğu gibi faşist, reformist ve revizyonist sendika ağalarına rağmen, işçi sınıfımız birleşik aktif mücadelesi ile, bu ihanet ve kölelik anlaşmasını yerle bir edecektir.

Yine yıllardan beri artan hayat pahalılığı ve güç yaşam koşullarına karşın memurların işvereni olarak hükümetlerce tek tarafı olarak maaşların ve yan ödemelerin düşük tutulması, dondurulması da emekçi halkımızla dayanışma içinde memurların mücadelesiyle engel'enebilecektir. Bu mücadelenin daha etkili, güçlü aracı olacak grevli toplu sözleşmeli sendikal hakkın alınması daha bir önem kazanmaktadır.

ÖĞRETİ VE KAVRAMLAR

İsmail ÇAR

Orman ve İnsan Dergisinin Temmuz ayı sayısında bazı basım hataları sonucunda yazının özünü değiştiren kelime ve cümle kayıpları olmuştur. Hataları aşağıdaki gibi düzeltir, özür dilerim.

23. sayfanın 2. paragrafın 11. satırında «şövenizmdir» kelimesindeki «dir» ek kalkacak ve şövenizm kelimesinden sonra cümle «bütün sosyalist inançlara ihanet demektir. Sosyal şövenizm tastamam bir oportünizmdir.» şeklinde devam edecektir. Aynı sayfada «kapitalist guruplar arasında dünyanın pay aşılması» başlığı altındaki paragrafın doğrusu aşağıdaki gibi olacaktır.

Kapitalist tekel gurupları (karteller, sendikalar, teröstler) kendi ülke'lerinin bütün üretimine, çok yada az mutlak ölçüde sahip olarak, ilkin iç pazarı paylaşırlar. Kapitalist düzende iç pazar zorunlu olarak dış pazara bağlıdır. Kapitalizm uzun bir süreden beri kendi çıkarları doğrultusunda bir dünya pazarı yaratmış bulunmaktadır. Sermaye ihracı arttıkça ve büyük tekel guruplarının yabancı ülke'ler ve sömürgeler'e ilişkileri ve «nüfuz bölgeleri» her bakımdan genişledikçe pek doğal olarak işler, bu guruplar arasında genel bir anlaşmaya ve uluslararası kartellerin kurulmasına doğru yöneliyor.

24. sayfanın «büyük kuvvetler arasında dünyanın pay aşılması» paragraf başlığı altındaki yazının 3. paragrafı aşağıdaki gibi olacaktır.

Daha öncede gördüğümüz gibi, emperyalizmin başlıca ekonomik temeli tekeldir. Bu tekel kapitalisttir. Yani kapitalizmden doğmuştur ve kapitalizmi nmeta üretiminin rekabetin genel koşulları içinde bu koşullarla sürekli ve çözümlenmez bir çelişki ha-

lindedir. Kapitalist tekel bir durgunluk ve çürüme eğilimine yol açar. Tekel fiatlarının, geçici olarak bile sabit tutulması, bir noktaya kadar ilerlemedeki itici öğeleri yok eder, bunun sonucu olarak da bütün ilerlemeleri firenler ve onun doğal sonucu olarak evrensel silahlanma çılgınlığı yaşam pahalılığını ağırlaştırmakta, sınıf karşıtlıklarını şiddetlendirmekte ve işçi sınıfı içinde dayanılmaz bir huzursuzluk yaratmaktadır.

Bu düzeltmelerden sonra güncelliğini koruyan ve konuşmalarda sık sık sözü edilen «Devlet» ve «Faşizm» konusuna geçelim.

DEVLET

Devlet : Bir sınıfın bir başka sınıf üzerindeki egemenliğinin korunmasını sağlayan bir baskı aygıtıdır. Sınıfların ortaya çıkmasıyla da devlet ortaya çıkmıştır. İlkel kominal toplumda devlet yoktu, ilkel kominal toplumun tarihi evrimi, iktisadi ve sosyal platformda sınıfları, Siyasal platformda ise, devlet, yani bir bütün olarak köleci toplumu ortaya çıkarmıştır. Köleci toplumu, sırasıyla feodal, Kapitalist ve Sosyalist toplumlar izlemiştir ve izlemektedir. Devlet, Köleci toplumda köle sahiplerinin, Feodal toplumda feodal arın, kapitalist toplumda burjuvazinin egemenlik aracı iken, sosyalist toplumda proleteryanın baskı aygıtıdır.

Köleci toplumdaki devlet, Köle sahiplerinin devletidir ve kölelerin sömürülmesi ve baskı altında tutulması temeline dayanır. Feodal devlet, Feodal toprak ağalarının serfler üzerindeki diktatörlüğüdür. Kapitalist devlet ise, prolaterya ve diğer halk kesimlerinin sömürülmesi ve şiddetle baskı altında tutulması için burjuvazinin e-

lindeki bir baskı mekanizmasıdır. Ve aynı şekilde sosyalist devlette, proletaryanın, «yenilen ama yok olmayan» Burjuvazi üzerindeki diktatörlüğüdür; Devrimin sürdürülmesinin en temel şartı ve kapitalizmin yeniden inşasının önündeki en temel engeldir.

Sonuç olarak denebiliriz; Köleci, Feodal, Kapitalist ve sosyalist devletlerin her biri, bir sınıf diktatörlüğüdür.

Burjuva devletin aldığı biçimler çok çeşitli olmasına rağmen iki ana bölümde mütalaa edilebilir.

- a) Burjuva demokrasisi,
- b) Faşizm.

Başka bir deyişle burjuva diktatörlüğü; burjuva demokrasisi ve faşizm şeklinde iki ana kategoriye ayrılabilir. Burjuva demokrasisi ile faşizm arasındaki fark ise, sadece egemenlik biçimidir. Şimdi faşizm konusuna geçelim.

FAŞİZM

Kapitalizmin egemenliği, burjuvazinin ekonomik ve siyasi egemenliği Batı Avrupa ve A.B.D.'de 20. yüzyıldan önce gerçekleştiği halde, faşizmin bir siyasi sistem olarak ortaya çıkması aynı döneme rastlamaktadır. Faşizm, burjuva egemenliğinin ve kapitalizmin belli bir gelişme düzeyinden sonra ortaya çıkmıştır, bu gelişme düzeyinin bir olgusudur.

Yirminci yüzyılın başları kapitalizmin gelişmesinde bir dönüm noktasıdır. Kapitalizm, kendi iç evrimi sonucunda emperyalist aşamaya ulaşmıştır. İşte faşizm, kapitalizmin bu ikinci aşamasının, tekelci kapitalizm aşamasının bir olgusudur.

Kapitalizm tekelci aşamaya, yani emperyalizme 20. yüzyılın başlarında geçtiği halde, faşist rejimler, faşist diktatörlükler I. emperyalist savaş sonrasında, kapitalizmin genel buhranının birinci aşaması ve Ekim 1917 Sosyalist Devrimi'nin zaferinden sonra görülmüştür. Faşizm, sadece emper-

yalizm çağının değil, Emperyalizm ve Proleter Devrimler Çağı'nın bir olgusudur.

Buraya kadar elde edilen bilgiler ışığında faşizm, şöyle tanımlanabilir. Faşizm: Emperyalizm ve proleter devrimler çağında tekelci burjuvazinin, finans kapital burjuvazisinin bir egemenlik sistemidir, aynı zamanda son egemenlik sistemidir. Yani emperyalist aşamada burjuvazinin son egemenlik sistemidir.

Faşizm, mali sermayenin egemenlik sistemlerinden tekelci burjuvazinin diktatörlük biçimlerinden birisidir. İkinci emperyalist savaş öncesinde Almanya, İtalya Japonya gibi emperyalist ülkeler ile birçok sömürge ve yarı sömürge ülke'erde faşist diktatörlükler görülmüşken, A.B.D., İngiltere ve Fransa gibi emperyalist ülkelerde faşizm bir devlet biçimi olarak ortaya çıkmamıştır. Yani, faşizm, tekellerin tek egemenlik biçimi değil, tekelci burjuvazinin diktatörlük biçimlerinden bir tanesidir. Ve faşizm; ekonomik bunalımın siyasi bunalıma dönüşüğü ülke'erde bir devlet biçimi olarak ortaya çıkmış kanlı bir terördür. Kitlelerin; baskı, korku ve kanla boyunduruk altına alınmasıdır.

Faşist diktatörlüğün kurulabilmesi için, anti - faşist sınıfların, demokrasi güçlerinin faşizme karşı direnişlerinin yenilgiye uğraması, burjuva demokratik kurumların işlemez hale getirilmesi ve devletin faşist bir yapı kazanması gerekir. Başta proleterya olmak üzere, ezilen halk kitleleri faşizme karşı güçlü bir mücadele yürütürlerse, faşist diktatörlüğün kurulması önlenbilir.

İkinci emperyalist savaş öncesinde bir çok ülkede faşizm bu seyri izleyerek ve var olan yer'lerde burjuva demokrasisini yok ederek iktidara gelmiştir.

Faşizm demokratik hak ve özgürlüklerin tümünü yok etmeyi amaçlar. İnsanların en doğal hak ve özgürlüğü olan yaşam

özgürlüğünü bile, kendisinden olmiyanlara çok görür, bombalı, silahlı saldırılar ile yığınları ezmeye, yıldırmaya, onları kanla boğmaya yönelik eylemleri yürütür. Faşist diktatörlüklerin demokratik hak ve özgürlüklerin zerresine izin vermek istemiyeceği hepten doğrudur. Fakat faşist diktatörlüğün mutlak olarak, demokratik ve siyasi hak ve özgürlükleri tümüyle yok etmeye gücü yetmeyecektir. Faşizm kendi kazdığı çukurda kendisi boğulacaktır.

Burada 1973 yılından beri askeri dikta rejimi ile yönetilen Uruguayda siyasi tutuklulara yapılan işkenceler hakkında da bilgi vermekte fayda vardır. Bu şekilde faşizm denen kanlı, işkenceci, insanlık dışı, baskı rejimi hakkında daha somut bilgiler elde edilmiş olacaktır.

Askeri dikta rejiminin (üniformalı faşizmin) hüküm sürdüğü Uruguay'da 1972 yılından bu yana 40 binden fazla insan cezaevlerinden kışlalara, kışlalardan toplama kamplarına sürülmüş, ülkede yaşayan her yüz yurttaştan biri, kadın olsun, erkek olsun işkenceden geçirilmiştir. Koruma örgütü ve Uluslararası Af Örgütü'nün belirttiğine göre Uruguay'da askeri yönetimce sürdürülen klasik işkence yöntemleri şunlardır :

1 — Kadın veya erkek tutuklu gücü bitinceye dek ayakta saatlerce hatta günlerce aç ve susuz bekletilmektedir.

2 — Tutuklunun kulaklarına elektrik teli bağlanmakta, işkenceci kulaklarına copla vururken tele de akım verilmektedir. Bu işkence kulak zarının delinmesi ile sonuçlanmaktadır.

3 — Mahkumun başı; içi su, kan ve insan dışkısı ile dolu olan bir kaba sokulmaktadır. (Tutuklu fazla su yuttuğu zaman doktor ve hemşireler olaya müdahale etmekte (!) Daha sonra tutuklu işkenceye devam için hazırlanmaktadır.)

4 — Tutuklular çıplak ve ıslak olarak demir bir masanın üzerine bağlanmakta yaklaşık 200 voltluk bir akım duyarlı bölgelere özellikle diş etlerine, dudaklara, çözele ve cinsel organlara verilmektedir. (Bu olay okuyucu da abartma vardır düşüncesini yaratmamalıdır. Elde edilen bilgiler tamamen doğrudur ve gözlemlere dayanmaktadır.)

5 — Tutuklu ata biner gibi bir demir çubuk üzerine ayakları yere değmeden ve elleri kenetlenmiş durumda oturtulmakta ve saatlerce sallandırılmaktadır. İşkence sonunda tutuklunun cinsel organları ya parçalanmakta ya da ikiye ayrılmaktadır.

6 — Mahkum yere yatırılarak kolları ve bacakları ayrı durumda bağlanıp dört tarafından çekilmekte ya da üzerine vahşi köpekler salınmaktadır.

Uruguay'da askeri rejimin özelliği salt bu klasik işkenceleri uygulamak değildir. Ülkedeki «kontr - gerilla» teknisyenleri (daha doğrusu cellatlar, katiller ordusu, halk düşmanı, vatan hainlerinin teknisyenleri) psikiyatri, nöropsikoloji ve farmakoloji eğitiminden geçirilmişlerdir. Bunlar, gardiyan - doktor işbirliği ile tutukluya duyum özelliklerinden yoksun bıraktırma yöntemi uyguluyorlar. (Tecrit edilmiş, penceresiz, havasız hücre cezaları...) Bu hücrelerde 60 gün kadar kalan tutuklu zaman kavramını yitirmektedir. Uruguay'lı işkencecilerin uyguladıkları en önemli psikolojik baskı ve işkencelerden birisi de yakınlarının gözü önünde kadın - erkek demeden herkesin ırzına geçmeleridir. İşte faşizm budur. İnsanı hiç sayan işkence, kan, terör, silahlı ve bombalı saldırılar, halk düşmanlığı, demokratik hak ve özgürlükler düşmanlığının ve azgınca sömürünün bir tümcesidir. Faşizm; emekçilerin bilinçliliği ve eylemi, anti faşist güçlerin kararlılığı ile akıttığı kanda boğulacaktır. Hemde bir daha gelmemek üzere...

211751

211752

Tavada yağımız yok
Ekmeğimiz sanki bir keder
Keder değil

Kederdende beter

Biricik belgimiz
Kahrolsun terör
Yaşasın halkların kardeşliği

Git oldu can, sürgün geldi dayandı
Diktiğin fidanlar sen olmayanda
Yel vura vura ırgalana, gün vura
duldalana büyüyecek

Yasa şu ki ekinler yürüyecek
Bebek dillenecek, güçsüz hallanacak
Sis kaıkacak İsfendiyar başından

Selam olsun bizden önce göçene
Selam olsun dosta, hasa, çile çekene
Selam olsun dayanana, düşene
Yüreğim yürektir, bakma gözüm yaşına

ADRES :

Halkın Ormanı
P.k: 53

Konak
İzmir